

Ефросина - Как днес не ми се приемат гости.

Обличат я. Тя сяда на кожата.

Пулхерия - Ето идват! Чувам тропота на конете. Ставай, дъще!

Ефросина - Как да не искаш на крака да ги посрещна!

Близат Калоян, Теофил и Адриан. Като вижда княза

Ефросина неволно се изправя и се заглежда в него.

Адриан - Ето, кира Ефросина. Доведохме ти българския княз.

Теофил - Бярваме, че ти ще разсееш мъката му и поне тази вечер няма да го оставиш да тъгува по родната земя.

Ефросина - Хм...Защо вие говорите вместо него? Той няма ли уста?

Калоян - Боят се да не изтърва нещо грубо. Пазят ме докато изуча тънкостите на дворцовия етикет. *калоян*

Ефросина - Какъв остър език! Браниш ли се, княже? Толкова ли се боиш от Ефросина?

Калоян - Иваница не се бои от нищо. Най-малко от една хетера. Но бих искал да знам колко перперии ще получиш от василевса за услугата.

Адриан - Княже!

*тя* Трепва от обидата, но внезапно сваля един пръстен от ръката си и му го подава.

Ефросина - Ти не познаваш Ефросина. Нима василевсът може да ми плати повече, отколкото струва този изумруд? Вземи го!

Калоян - Благодаря. Не нося украшения. У нас нямаме този навик.

Ефросина - Вземи! Давам ти го в знак на обич.

Теофил - Вземи го, княже. У нас това е ~~обичай~~ *прието*.

Адриан - Инак ще я обидиш.

Ефросина - В спомен от нашата среща.

Пулхерия донася табли с чаши вино.